Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. O. Țurcan
Dosarul: nr. 3r-596/23 (2-23149932-02-3r-04122023)

D E C I Z I E

01 aprilie 2024
mun.Chişinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Victoria Sîrbu
Judecătorii: Angela Braga și Veronica Negru

examinînd, fără citarea părților, cererea de recurs înaintată de Inspectoratul General al Poliției împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 10 noiembrie 2023, emisă în cadrul acțiunii de contencios administrativ înaintată de Igor Vozian către Inspectoratul General al Poliției privind anularea actului administrativ,

C O N S T A T Ă :

La data de 27 iunie 2023, Igor Vozian s-a adresat instanței de contencios administrativ cu acțiune către Inspectoratul General al Poliției privind anularea actului administrativ individual defavorabil, ordinul nr. 557 Ef din 20.10.2023.

Totodată reclamantul a solicitat suspendarea actului administrativ individual defavorabil, invocând că în temeiul raportului şefului Direcţiei patrulare Centru a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică din 13.09.2023, a fost dispusă iniţierea unei anchete de serviciu pe marginea unor pretinse abateri disciplinare săvârşite de către reclamant cât şi alţi angajaţi din cadrul INSP. Urmare a efectuării anchetei de serviciu, s-a stabilit că pretinsa încălcare ar fi avut loc la data de 08.09.2023, ordinul de sancționare fiind emis la data de 20.10.2023.

Indică reclamantul că potrivit pct. 59 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07.06.2017, durata desfășurării anchetei de serviciu nu va depăși termenul de 30 de zile, fără a lua în calcul timpul aflării funcționarului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii, concediul medical sau concediul paternal.

Totodată, potrivit art. 59 alin. (9) al Legii nr.288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne,

sancțiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile din momentul constatării abaterii disciplinare.

Astfel, având în vedere faptul că, ancheta de serviciu a fost iniţiată la data de 13.09.2023, în baza unui raport în care se invocau pretinsele ilegalități săvârşite de către reclamant, procedura anchetei de serviciu urma a fi finalizată cel târziu la data de 13.10.2023, şi respectiv cu emiterea actelor de rigoare, însă sancţiunea disciplinară în privinţa reclamantului a fost aplicată la data de 20.10.2023, cu depășirea vădită a termenului prevăzut de legislație în acest sens. Un temei de drept ce poate sta la baza anulării actului administrativ individual defavorabil ar fi încălcarea de către autoritatea administrativă emitentă a procedurii de examinare, iar termenii stabiliţi sunt de decădere. În afara acestor termeni urma a se pronunța cu o hotărâre de încetare a procedurii administrative.

Totodată menționează reclamantul că nu i-a fost respectat dreptul de a depune declarații pe marginea faptelor invocate, cu toate că greșit este indicat în ordin, precum că a refuzat să ofere explicații aferente circumstanțelor cazului. Astfel, nu a avut posibilitatea de a fi audiat, de a prezenta contraargumente, din care considerente menționează că nu a putut participa la etapa procedurii administrative.

Referitor la Registrul de evidență primire-predare a mijlocului tehnic de măsurat viteza, înregistrat cu nr. 1683 din 26 iulie 2023, comunică că un astfel de act nu a fost utilizat la eliberarea mijloacelor tehnice, respectiv careva însemnări nu puteau fi efectuate, deoarece prin Ordinul șefului Inspectoratului Național de Securitate Publică nr. 51 din 26.09.2023 au fost aprobate Registrele de predare-primire a mijloacelor tehnice certificate şi verificate metrologic.

Consideră că fapta încriminată reclamantului nu poate avea drept urmare aplicarea unei sancţiuni disciplinare, în contextul în care, însăși autoritatea publică nu a creat condiţii angajaţilor pentru respectarea pct. 36 din Instrucţiune, prin omiterea aprobării Registrului de predare-primire a mijloacelor tehnice.

Respectiv, vinovăția reclamantului în fapta incriminată lipsește cu desăvârșire, motiv pentru care, răspunderea disciplinară nu poate surveni. În concluzie nu sunt întrunite acele elemente obligatorii ale răspunderii disciplinare.

Indică reclamantul că în cadrul anchetei de serviciu nu au fost constatate cele indicate în pnct.64 subpnct 1)-4) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 409 din 07.06.2017, cu toate acestea i-a fost aplicată o sancțiune gravă, în raport cu abaterea disciplinară incriminată. Totodată ordinul de sancționare este lipsit de motivare suficientă, iar în lipsa unei motivări intervine sancțiunea prevăzută de art. 118 alin. 3 al Codului Administrativ.

Mai indică că în partea constatatoare a actului administrativ contestat, nu a fost dată o apreciere clară a acțiunilor reclamantului, nefiind indicate normele de drept care au fost încălcate de către reclamant.

Conform art. 56 alin. (1) al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcţionarul public cu statut special care încalcă cu vinovăţie competenţele legale şi atribuţiile de serviciu ce îi revin este tras la răspundere disciplinară, susține reclamantul că procedura disciplinară iniţiată în privinţa reclamantului urma a fi încetată, în legătură cu faptul că nu a fost posibil de a demonstra vinovăţia în fapta imputată.

Notează că, în ordinul cu privire la aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul omite să indice care sunt raţionamentele care au stat la baza aplicării unei astfel de sancţiuni, precum şi să enumere circumstanţele agravante care au determinat retrogradarea reclamantului din funcţie.

În aceste circumstanţe, rezultă că, la aplicarea sancţiunii disciplinare, autoritatea emitentă nu a ţinut cont de prevederile pct. 91 din Statutul disciplinar al funcţionarului public cu statut special din cadrul MAI, care obligă angajatorul să ia în consideraţie: activitatea desfăşurată anterior de către funcţionar; cauzele care au determinat săvârşirea abaterii disciplinare; împrejurările în care a fost săvârşită abaterea disciplinară; gradul de vinovăţie; gravitatea abaterii disciplinare şi consecinţele acesteia; preocuparea pentru înlăturarea consecinţelor faptei comise; existenţa unor sancţiuni disciplinare aplicate anterior, care nu au fost stinse în condiţiile legii.

Prevederi similare se regăsesc şi la art. 59 alin. (5) al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care indică faptul că, la individualizarea sancţiunii disciplinare se ţine seama de activitatea anterioară a funcţionarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvârşită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea şi consecinţele acesteia, de gradul de vinovăţie, precum şi de preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise.

Menționează reclamantul că abaterea disciplinară care se incriminează lui privind lipsa de control asupra subalternilor, este neîntemeiată, or calitate de superior o are în acest caz, șeful Direcției patrulare Centru a Inspectoratului național de securitate publică, comisar-șef Popa Ruslan, astfel, la data de 08.09.2023, căruia i-a fost raportat despre activitatea echipajului MAI 9730 care au utilizat mijlocul tehnic TruCam la constatarea contravenției privind depășirea limitei de viteză de către conducătorii auto și respectiv, dumnealui poartă răspundere pentru îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu de către un angajat. Susține reclamantul că nu a fost stabilit, timpul, locul, metodele și motivele săvârșirii presupusei abateri disciplinare.

Reclamantul susține cererea privind suspendarea actului administrativ individual defavorabil, consideră că argumentele care pun la dubiu legalitatea actului administrativ contestat sunt, încălcarea termenului anchetei, încălcarea dreptului de a depune declarații, lipsa motivării actului administrativ, care duce la

nulitatea acestuia, lipsa constatării circumstanțelor în modul prevăzut de lege la desfășurarea anchetei de serviciu, încălcarea privind lipsa motivării privind necesitatea aplicării unei asemenea sancțiuni.

Astfel, susține că în speță sunt întrunite condițiile pentru suspendarea actului administrativ, or prin executarea în continuare a ordinului i se aduc prejudicii materiale, privind diferența salarială și pagube iminente cum ar fi, pierderea calificării și a abilităților speciale, degradări de ordin psihologic.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 10 noiembrie 2023, s-a suspendat executarea Ordinului Șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 557ef. din 20.10.2023 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului național de securitate publică", în partea ce se referă la Igor Vozian.

La data de 23 noiembrie 2023, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 10 noiembrie 2023 , prin care a solicitat casarea încheierii prin care s-a admis cererea înaintată de Igor Vozian și pronunțarea unei noi decizii de respingere a cererii de suspendare.

În motivarea recursului înaintat s-a indicat că, la emiterea încheierii contestate, instanța de fond a încălcat normele de drept material, deoarece nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, precum și prin erorile comise, exprimate în aprecierea arbitrară a probelor, a admis încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului.

Astfel, obiect al suspendării actului administrativ îl constituie întreruperea temporară a unor activități sau dispoziții executorii, întreprinse de autoritatea publică în vederea realizării unui interes public.

În cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant, instanța poate interzice, aducerea la îndeplinirea unui act administrativ individual executoriu.

Totodată, suspendarea executării actului administrativ contestat este o măsură cu caracter excepțional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege: prezența suspiciunilor rezonabile în privința legalității actului administrativ contestat și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Prin urmare, instanța de fond, eronat a constatat existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat, fiind o constatare formală si declarativă, deoarece nu se referă la argumente plauzibile, motivate în baza probelor prezentate de către participanții la proces, or, în recurs nu este posibilă combaterea argumentelor instanței de judecată din simplul motiv că ele nici nu există.

Mai mult pentru admiterea suspiciunilor de ilegalitate, urmează a fi identificate bănuieli rezonabile, motive suficiente și relevante, ce ar justifica suspendarea actului administrativ până la verificarea legalității acestuia în cadrul procedurilor judiciare.

Or, examinând la această etapă aspectele invocate în cererea de chemare în judecată, instanța a adoptat încheiere de suspendare a actului administrativ contestat, dând apreciere anticipată temeiniciei pretențiilor din acțiune.

Procedura de suspendare a actului administrativ defavorabil este destinată să ofere reclamantului protecție provizorie împotriva unui act împovărător, iar în speța dedusă judecății, nici nu a existat un act împovărător pentru reclamant pentru a fi dispusă o protecție sub forma suspendării actului administrativ contestat.

La fel, instanța de judecată nu a identificat dreptul pretins încălcat reclamantului Igor Vozian, dar la această etapă, cum consideră instanța de judecată, este prematură soluționarea admisibilității acțiunii, ceea ce este eronat.

Din conținutul acțiunii nu rezultă justificarea cererii privind suspendarea executării actului administrativ, ci doar dezacordul reclamantului Vozian Igor privind ordinul emis, prin care după cum invocă ultimul a fost sancționat disciplinar pentru ignorarea prevederilor art.26 alin.(l) lit.c) și d) din Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art.50 lit.b), d), m) și p) din Legea nr.288/288 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct,7 subpct.2), 8) și 10), pct.71 subpct.2) și 3) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017, pct.36 al Instrucțiunii privind modul de utilizare și gestionare a mijloacelor tehnice de model LTI 20/20 „TruCAM I și TruCAM II”, aprobată prin Ordinul șefului Inspectoratului național de securitate publică nr.35 din 7 iulie 2023, fapte manifestate prin neexecutarea la timp și întocmai a obligațiunilor de serviciu, lipsa de control asupra subalternilor.

Astfel, Inspectoratul General al Poliției dă o apreciere critică argumentului reclamantului/intimat Igor Vozian susținut de către prima instanță precum că, din examinarea sumară a materialelor cauzei, se constată existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat, ceea ce, prin prisma art. 172 alin. (2) lit.a) din Codul administrativ, constituie temei de suspendare a executării actului administrativ contestat - Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.557ef. din 20 octombrie 2023 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului național de securitate publică”, or, anume lipsa temeiurilor și probelor care ar veni în susținerea cererii de suspendarea a actelor administrative, și face neîntemeiată admiterea acestei solicitări.

La acest capitol, Inspectoratul General al Poliției apreciază critic poziția instanței de fond care a reliefat existența unor suspiciuni serioase privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, or în susținerea poziției sale instanța de fond nu a indicat nici un temei plauzibil care a stat în baza concluziilor sale, limitându-se doar la niște motivații abstracte, care de natura sa nu sunt în măsură să ia forma suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, precum și a pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, condiții obligatorii impuse de lege.

Prin urmare, având în vedere că examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.557ef. din 20 octombrie 2023 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului național de securitate publică”, care nici nu se regăsește în materialele cauzei.

Cât privește existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ, Inspectoratul General al Poliției reține că scopul aplicării acestui temei este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil lui, care depășește interesul public urmărit prin emiterea actului administrativ contestat.

La rândul său, prejudiciu ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului Igor Vozian un prejudiciu grav sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Menționează că, la depunerea cererii privind suspendarea actului administrativ - Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.557ef. din 20 octombrie 2023 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului național de securitate publică”, reclamantul nu a argumentat prin ce acțiuni anume, nedispunerea suspendării actului contestat ar duce la cauzarea unor daune sau prejudicii ireparabile dânsului, iar instanța de fond, admițând cererea, n-a ținut cont de faptul că cererea este neargumentată și nemotivată.

În acest context, se consideră că reclamantul/intimatul Igor Vozian n-a prezentat probe, ce ar confirma întrunirea condițiilor privind suspendarea

executării Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.557ef din 20 octombrie2023 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului național de securitate publică”.

În consecință, Inspectoratul General al Poliției menționează că reclamantul Igor Vozian nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actelor administrative, iar condițiile indicate art. 172 alin. (2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente. Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului niciunul din temeiurile de suspendare.

În același timp, orice acțiune întreprinsă trebuie să fie proporțională cu scopul său, iar ingerințele în drepturile Inspectoratul General al Poliției trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor reclamantului.

La data de 29 ianuarie 2024 Igor Vozian a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii instanței de fond (f.d.98-101).

Verificînd legalitatea încheierii judecătoreşti contestate, pe baza dosarului şi a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ, consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis, cu casarea încheierii instanţei de fond și emiterea unei noi încheieri de respingere a cererii de suspendare a executării actului administrativ contestat din considerentele ce succed.

Conform art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de **15 zile de la notificarea încheierii judecătorești**, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul de contencios administrativ constată că, recursul a fost declarat în termenul prevăzut de lege - **15 zile de la notificarea încheierii judecătorești**, or încheierea contestată cu recurs a fost emisă la data de 10 noiembrie 2023 (f.d.55-64), iar recursul depus la 23 noiembrie 2023 (f.d.65-73).

Potrivit art.191 alin.(4) Cod administrativ, Curţile de apel soluţionează şi cererile de apel împotriva hotărîrilor şi recursurile împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Conform art.243 alin.(1) lit.c), (2) – (4) Cod administrativ, examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere. Instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă

poate cita participanţii la proces. Decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris. După finalizarea procedurii de soluţionare a recursului împotriva încheierii judecătoreşti, dosarul judiciar se transmite instanţei competente în termen de 3 zile.

Din actele pricinii s-a stabilit cu certitudine faptul că, la data de 27 iunie 2023, Igor Vozian s-a adresat instanței de contencios administrativ cu acțiune către Inspectoratul General al Poliției privind anularea actului administrativ individual defavorabil, ordinul nr. 557 Ef din 20.10.2023, în partea ce-l vizează.

Concomitent cu înaintarea prezentei acțiuni, reclamantul a solicitat suspendarea actului administrativ individual defavorabil.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 10 noiembrie 2023, s-a suspendat executarea Ordinului Șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 557ef. din 20.10.2023 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului național de securitate publică", în partea ce se referă la Igor Vozian.

La data de 23 noiembrie 2023, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 10 noiembrie 2023, prin care a solicitat casarea încheierii prin care s-a admis cererea înaintată de Igor Vozian și pronunțarea unei noi decizii de respingere a cererii de suspendare.

Analizînd actele cauzei, în raport cu argumentele expuse de părți, Completul judiciar conchide că, încheierea instanței de fond este neîntemeiată din următoarele considerente.

Potrivit art.214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, (1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ legiuitorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o

garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, *că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți*, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate **şi** dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Potrivit art.172 alin.(2) din Codul administrativ, motivele suspendării sînt:

a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, prin art.172 alin. (2) Cod Administrativ, legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de

producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, *trebuie să fie indicate şi probate în concret*, nu *doar afirmate prin preluarea textelor de lege*, așa dar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, *ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ*.

Prin urmare, legiuitorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuție, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminența pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator - existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare. Acest raţionament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privinţa acestei condiţii de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ. *Dar, probe la dosar în acest sens – lipsesc*.

Cu referire la al doilea temei prevăzut de legislator, Completul de judecată reține că, prin cererea privind suspendarea actului contestat s-a indicat și cauzarea unor prejudicii ireparabile.

Analizînd materialele cauzei în coraport cu argumentele reclamantului/intimat invocate la acest aspect în vederea susţinerii solicitării sale privind dispunerea suspendării actului administrativ contestat, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra netemeiniciei acestora, or, în speţă, în mod prioritar solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată şi argumentată existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Or, acest element nu a fost argumentat şi nici probat în regim suficient de obiectiv şi convingător, deşi sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit reclamantului.

Totodată, prin prisma aplicării jurisprudenţei CtEDO, nu pot fi reţinute afirmaţiile reclamantului precum că, există probabilitatea cauzării unui prejudiciu prin sistarea activităţii reclamantului, or, paguba iminentă, presupune existenţa în cuprinsul actului vizat a unor dispoziţii care, prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului administrativ contestat.

În acelaşi context, reinterînd, pe motivele de fapt şi de drept analizate mai sus -Completul judiciar reţine şi faptul că chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea acţiunii actului sesizat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor valori fundamentale. Şi aceasta deoarece, se poate recurge la asigurarea protecției provizorii în materie administrativă prin suspendarea efectului execuţional al actului administrativ, doar în condiţiile în care, reclamantul justifică pertinent şi concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conţinutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar şi legătura de cauzalitate directă a efectului execuţional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Prin urmare, Completul de judecată reține că, prin cererea privind suspendarea actului administrativ, s-a indicat cauzarea unor prejudicii ireparabile, însă reclamantul nu și-a motivat această cerință și nici nu a prezentat probe care ar confirma că nesuspendarea actului administrativ ar duce la apariția sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, or, această obligație însăși îi revine persoanei lezate care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Reieșind din cele menționate supra și avînd în vedere că legiuitorul condiționează suspendarea actului administrativ contestat de existenţa unui caz bine justificat, cît şi a iminenţei producerii pagubei, întrucît eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecinţă directă a cazului bine justificat, instanța de recurs reține că, în pricină, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrativ contestat, așa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de

suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării.

În acest sens, Completul de judecată ține să menționeze că, în cazul în care instanța de judecată la examinarea cauzei în fond va constata legalitatea actului contestat se va duce la producerea pagubelor ca consecință directă a suspendării actului, or scopul instituției procesuale de suspendare a actului administrativ este de a preveni cauzarea unui prejudiciu ireparabil.

Astfel, instanța de fond în mod eronat a dat apreciere materialelor dosarului cu referire la examinarea cererii de suspendare, normele de drept aplicate au fost interpretate eronat, iar drept urmare, eronat s-a ajuns la concluzia de admitere a cererii de suspendare a actului administrativ contestat.

În contextul celor supra enunțate, Completul de contencios administrativ ajunge la concluzia de a admite recursul, de a anula încheierea contestată și de a emite o nouă încheiere de respingere a cererii de suspendare a executării Ordinului Șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 557ef. din 20.10.2023 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului național de securitate publică”, în partea ce se referă la Igor Vozian.

În conformitate cu prevederile art.191 alin.(4), art.243 al.1 lit.c) Cod administrativ, Completul de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Se anulează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 10 noiembrie 2023, prin care s-a suspendat executarea silită a Ordinului Șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 557ef. din 20.10.2023 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului național de securitate publică”, în partea ce se referă la Igor Vozian.

Se adoptă o nouă încheiere prin care se respinge ca fiind neîntemeiată cererea lui Igor Vozian privind suspendarea executării Ordinului Șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 557ef. din 20.10.2023 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului național de securitate publică”, în partea ce se referă la Igor Vozian.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecătorul Victoria Sîrbu

Judecătorii Angela Braga

Veronica Negru